

Page: 23

Reach: 57000

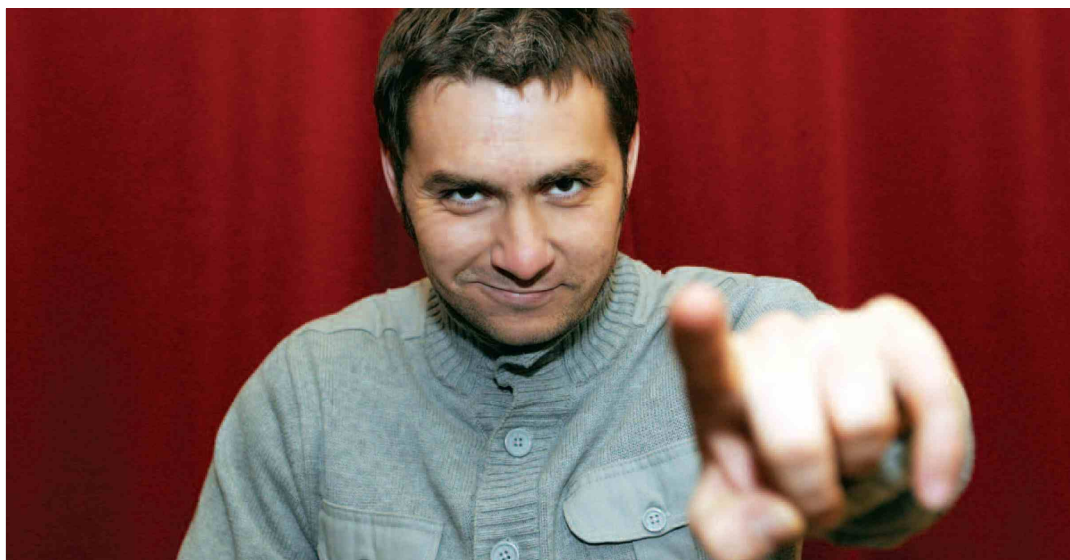
Country: SLOVENIA

Size: 751 cm2

1 / 2

Rad se poljubljaj

ANDREJ MURENC,
žlahtni komedijant

METKA PIRC

Andrej Murenc v vlogi simpatičnega prevaranta, ki se preobleče v žensko, izkazuje veliko sposobnost hitre in prepričljive transformacije, s svojim organiziranim ludizmom izpričuje obvladovanje vseh izraznih sredstev sodobne odrske igre, je žirija Dnevov komedije letos utemeljila odločitev, da za žlahtnega komedijanta razglasijo člana ansambla SLG Celje Murenca.

Tako sta sedaj pri hiši dva komedijanta in oba žlahtna, lani je namreč ta naziv prejela Murenčeva boljša polovica Vesna Pernarčič. Čeprav bi človek v takšni družbi pričakoval eno samo veliko komedijo, Murenc hudomušno prida, da se pri pomivanju posode res ne more smejeti in poleg tega, tudi če bi se ves čas smejal, bi se nekoč iztrošil. Nagrada za žlahtnega komedijanta je zanj prva in gotovo ne zadnja. Med kolegi je cenjen kot odličan igralec, ki se na odru vedno znajde. Ker je nenehno v pogonu, ni imel časa za slavlje, bo pa nagrada zagotovo našla posebno mesto.

Z neverjetno hitrostjo vijugate med vlogo simpatičnega prevaranta in prefinjeno gospodično. Treba je priznati, prepričljivi ste

v obeh vlogah, v ženskih petah pa se tudi elegantno sprehajate, kajne?

"Če režiser ve, kaj dela, in da igralcu jasno vedeti, kaj hoče od njega, potem to ni težko. Pri igranju ženske ali otroka v nasprotju z drugimi vlogami ni veliko močnosti, sposobnosti imamo, kakršne imamo, in znotraj tega iščemo zabavo, domisljice. Pomaga dejstvo, da se je pri tej predstavi ves čas zabavala cela ekipa. Režiser Kobal dopušča, da preigravamo vlogo po svoje, po drugi strani pa je kot nekakšno tretje oko, ki pove, kdaj je dovolj in je treba domišljijo omejiti. Prvič sem delal z njim in super je bilo. Kar se vloge moškega in ženske tiče, sem se v obeh počutil enakovredno, čeprav sem si pri ženski lahko privoščil malo več izživljanja."

Kako to?

"To je res priložnost, da pokažeš, kakšne so. (smeh)"

V predstavi občutite svežino Pijinih ustnic, to pa tudi ni kar tako, če upoštevamo, da so to sanje marsikaterega moškega vsaj od Petelinjega zajtrka naprej. Kako je bilo?

"Ne vem, morebiti je bila celo Pia bolj presenečena nad mojimi ustnicami kot jaz nad njenimi. Zelo rad se poljubljaj na odru, fino je imeti delo, kjer se službe-

no poljubljaš. (smeh) Sam nimam zadržkov in dobro je igrati s soigralko, ki jih tudi nima. Tako je sproščeno, v nasprotnem pa pride do nerodnosti. Ljubosumja doma pa res ne sme biti, sicer se lahko hitro kaj sfiži."

Zdi se, da ste v tej predstavi kot ekipa dihali kot eden in stavili na vse. Kako je delati v celjskem ansamblu na sploh?

"Do starejših igralcev, ki so odigrali že veliko vlog, čutim spoštovanje, ogromno imajo znanja in marsičesa se lahko od njih naučiš. V Celju smo homogena ekipa, ki zelo drži skupaj, znotraj ansambla ni razdora in kreganja, dobro funkcioniramo skupaj. Res je tudi, da nas je malo, 25, in že če bi se štirje med sabo skregali, bi bil vrag. Slej ko prej bi se znašli na odru. Ne rečem pa, da ni zdravega rivalstva, in to je dobro, dokler ne škoduješ kolegu. Zdrava tekmovalnost je potrebna, tako si dajemo spodbudo drug drugemu, če je mera prava, smo lahko samo še boljši."

Sediva v Obrekovalnici, sobi v celjskem gledališču, ki tega imena nima kar tako. O čem teče beseda v njej?

"O, tu se vse zmenimo. Je prostor, kjer se večina igralcev zadržuje med vajami. Če sta tu več kot

Page: 23

Reach: 57000

Country: SLOVENIA

Size: 751 cm2

2 / 2

dva, nikoli ne ponavljamo vlog, ampak mislimo na druge stvari. Po kakšnih vajah je fino, če gremo skupaj ven, a zaradi obveznosti se redko zgodi, da lahko gremo čisto vsi skupaj."

Vedno občudujemo igralce, ki obvladajo toliko različnih vlog hkrati, kako pa je to videti doma?

"Ta trenutek imam v glavi sedem vlog tudi najnovejšo, ki smo jo naredili v predstavi Trojček z **Vojkom Belšakom** in Natašo Tič Ralijan. Predstava nima domačega teatra, ampak bo gostovala, sami smo izbrali komedijo, nemški tekst. Sicer se pred predstavo vedno šaljivo vprašamo, ali imamo na odru prozo ali verz. Kakšno uro prej se vklopi vloga, ki jo je treba takrat odigrati. Težko je razložiti, kako to funkcionira, podobno je kot pri računalniku in ni variante, da med eno igro poveš kaj iz kakšne druge. Zgodi se, da pozabiš tekst ali se malo zapleteš, nikoli pa nisem slišal, da bi lahko vloge zamenjal. Doma imam po navadi mir, ukvarjam se z domačimi stvarmi in z Vesno loviva urnike drug drugega. Povsem drugače je med sprehodi, kjer v glavi ponavljam tekst. Najprej govorim potih, potem nerazločno mrmram in naenkrat se zavem, da se pogovarjam na glas. V očeh mimoidočih sem že opazil poglede v stilu: 'Tale potrebuje kakšno pomoč.' (smeh)"

V katerem žanru pa se najbolje znajdete?

"Kaj pa vem, pri srcu so mi vsi žanri. Nemogoče je opredeljevati na hitro po sistemu: komedijo je lahko igrati, dramo pa težko. Kot igralec delaš enako resno tragedi-

jo ali komedijo, z enakim angažmajem se moraš posvetiti svoji vlogi, napor, ki ga vложиš, je pri obeh enak. Študioso se je treba lotiti komedije in najti pravo mero vsega, gre za natančnost, preciznost. V nasprotju s splošnim prepričanjem je recimo situacijska komedija fizično veliko bolj naporna kot študij Čehova, kjer poenostavljeno rečeno stojiš na odru in govoriš tekst. Pri taki komediji se posvetiš gibu, in čeprav so mogoče teksti manj zapleteni, je treba energijo usmeriti v druge stvari."

Zakaj se torej dela krivica komediji, zakaj ta ne najde pravega mesta v slovenski strokovni javnosti?

"Kdor pozna teater, zna ločiti dobro komedijo od slabe. Pri nas imamo zelo dobra komercialna gledališča, ki znajo delati kakovostno komedijo, na tržišču pa jih je tudi veliko, ki so za en drek. Problem je, da se marsikaj šteje v komedijo, a na koncu jo gledalci razumejo kot kakšno resno stvar. Slabšalni pomen mogoče dobi takrat, ko se nekomu zazdi, da to lahko počne vsak. V dobri komediji se vsi v ekipi resno in profesionalno lotijo dela, dober mora biti režiser, tekst, vzdušje mora biti kreativno, da se vse skupaj nekam razvija."

Turbulentni časi tudi v gledališče vnašajo nemir, na pladnju se izmenjavajo najbolj črni scenariji in tiste malo bolj mile oblike. Kako vse to vpliva na vas, igralce?

"Seveda vpliva na nas, na koncu pa se kar malo upremo in naredimo stvari še boljše, kot bi jih sicer. Pokažemo, da nas nekdo potrebuje, čeprav se najdejo ljudje, ki misli-

jo, da je gledališče nepotrebno in da bogu krade čas. Gledališče že od začetka služi svojemu namenu, da ali zabava ali razjoka, skratka, da človeku misliti. Veseli me, ko gredo ljudje s predstave domov in vidijo, da jim je igra nekaj pustila. Kot je nekoč rekla Desa Muck: če je kdo videl dobro komedijo, se nasmejal in zato tisti večer ni pretepel svoje žene, smo naredili veliko. Kdor želi, lahko prisluhne dobremu teatru in ta nikoli ne pusti človeka praznega."

In kako naprej, kje vidite prihodnost?

"Drugega ne znam delati kot igrati. (smeh) V SLG Celje študiramo novo predstavo Gospodar Puntila in njegov hlapec Matti, kjer igram hlapca. Ravno smo se dobro vrgli v študij. V gledališču je vedno kaj novega, čeprav misliš, da si kot igralec skozi leta že nekaj osvojil, vidiš, kako se motiš, ko dobiš v roke nov tekst in po bralnih vajah stopiš na oder. Vedno znova začnemo od začetka, to je zmeraj kot gradnja nove hiše s čisto drugačnimi oblikami. Poznaš osnove, obliko pa je treba naštudirati, da se ne bo vse porušilo." •

Zgodi se, da pozabiš tekst ali se malo zapleteš, nikoli pa nisem slišal, da bi lahko vloge zamenjal